

П. П. Славейковъ.

Пенчо П. Славейковъ.

Опъкъ край.

Имало нѣкога край чудноватъ —
Може и днесъ да го има!
Землище хиляди, хиляди той
Мили квадратни обзима.

Блъска го Черно море отъ изтокъ
Бѣло отъ югъ го припира,
А до ребрата на Дунава бѣлъ
Той се на северъ допира.

Тъмни гори го и буйни рѣки
Прѣко, на подплѣсъ просичатъ . . .
Нѣкои историци „Опъки край“
Бозна защо го наричатъ.

Негли на присмѣхъ, а дяволъ ги знай,
Негли съвсемъ справедливо . . .
Тѣй ли, онѣй ли — а въ Опъки край
Опъко всичко отива.

